

مزامير

خوداوند می قوٽ ديله

آساف مزمور.*

۱ راس راسی کی خودا، ایسرائیل قوم ره نیکو ایسه،
اوشانی کی دیل پاک داریدی.

۷۳

۲ ولی چیزی نمأنسته بو کی می پایان بلغزه

و نزدیک بو کی جه رأ بدر بشم،

۳ چونکی مغرور آدمان ره حسودی بوکودم

و شروران سلامتی بیدم.

۴ اوشان تا او زماتی کی بیمیرید درد ناریدی،

اشان جان ساق و سالمه.

۵ دیگران مأنستن موشکلاتی ناریدی

و درد و بلا کی دیگران سر آیه، اوشان سر نایه.

۶ هن وسی اوشان غرور ایتا گردنبد مانه کی اوشان گردن دره

و ظلم و ستم لباس مأنستن دوکوده داریدی.

۷ آنقدر بوخوردیدی کی اوشان چومان کاسه جا خویه بیرون بزنه

و اوشان دیل فکر حد و مرزی ناره.

۸ همه کس مسخره کونیدی و بد دیلی مره گب زیندی

و خوشان غرور گبان امرأ دیگران اذیت و آزار کونیدی.

۹ خوشان دهن واز کونیدی، به ضد آسمان کفر گیدی

و سرتاسر زیمین سر خودشان گبان مره گولاز کونیدی.

۱۰ هن وسی اوشان قوم، اوشان طرف آیدی

و اوشان گبان ستر بوستن جه آب خوردن مأنستن قوبیل

کونیدی.

۱۱ اوشان گیدی: «خودا چوطو خویه بدانه؟»

مگر خودایّ موتعال همه چیّ دانہ؟»

۱۲ بلہ، شروزّ آدمآن اطو ایسیدی
همیشہ اوشآنّ خیال جمع ایسہ کی اوشآنّ مال و منال
ویشترّ بہ.

۱۳ راس راسی من بیخود مرّ پاک بدآشتم

هچین می دسانّ پاکی وسی بوشوستم؛

۱۴ توماّم روزآن گیرفتار بوم،

و همه تا صُب تنبیه بوبوستم.

۱۵ اگر بوگفته بیم: «هچور گب زنم،»

تی نسلّ زاکآنّ خیانت کودیم.

۱۶ وختی ویشتر فکر بوکودم کی آماجرا مرّ حالی ببہ،

مرہ خیلی دوشوار بو

۱۷ تا کی خودا موقدسّ جاجیگاہ بَموم،

بَزین بہ اوشآنّ آخر عاقبت پی ببرد.

۱۸ راس راسی کی اوشآنّ لیزّ جایان بدآشتی

و اوشآنّ خرابّ جا دورونی تاودی کی نابودّ بید.

۱۹ چوطو ایدفعہیی ہلاکّ بوستیدی

و وحشتناکّ بلایانّ مرہ جہ بین بوشویدی.

۲۰ خوداوند، او وختی کی تو جہ تی جاجیگاہ ویریزی،

اوشآنّ ترہ ناچیزیدی،

جہ بین شیدی مٹّ ایتّا خوابّ مأنہ کی اینسان اونّ جا

بیدارّ بہ.

۲۱ وختی می دیل و فکر زرخّ بوستہ بو

و می روح زخمی،

۲۲ من نادان و بی عقل بوم؛

تی حوضور ایتّا حیوانّ مأنستن رفتار بوکودم.

۲۳ ولی هسه دِ الآن من تی امرأ ایسم
و می راست دس گیری.

۲۴ تی مصلحت امرأ مر هیدایت کونی
بزین مر به جلال فارسائی.

۲۵ آسمان دورون جز تو کی ی دارم؟
و زیمین سر غیر تو هیچی ی نخوایم.

۲۶ اگرچی می دیل و جان جه بین بشه،
ولی خودا می دیل ره صخره‌یه و می ارث و میراثه تا ابد.

۲۷ چره کی راس راسی کسائی کی تی جا دور ایسه‌ییدی جه بین شیدی،
توماّم اوشائی‌یم کی تی جا خوشان دیم واگردانیدی
خودایان دیگری ی پرستش بوکونید، هلاک
کونی.

۲۸ اما مره چقدر حُب ایسه کی خودای نزدیک بم.
تر می پناهگاه چاکودم، ای یهوه، می سرور،
تا توماّم تی کاران واگویا بوکونم.